

ad c. Finansministeriet har i efteråret 1991 gennemført en undersøgelse af afgang i staten i 1989, 1990 og 1991. For 1989 var det ikke muligt for alle styrelser at opgøre afgangens fordeling efter årsag. I 1990 udgjorde den samlede afgang 8 pct. af de ansatte, mens afsked som følge af bevillingsmangel udgjorde 0,6 pct. af de ansatte.

Undersøgelsen er baseret på oplysninger for områder i staten med i alt 156.600 ansatte i 1990. I vedlagte notat (bilag 3) er undersøgelsens resultat opregnet til, hvad det kan skønnes at udgøre for staten som helhed (190.000 årsværk, inkl. tilskudsområder).

Langt den største del af afgang fra staten sker i forbindelse med overgang til anden beskæftigelse. Mere end halvdelen af dem, der i 1990 forlod et job i staten, overgik til anden beskæftigelse. Afgang som følge af alder er den næsthøjest afgangsårsag. Herefter følger afgang/afsked som følge af sygdom eller af andre årsager, f.eks. ophør af midlertidig ansættelse eller ikke oplyst afgangsårsag, samt afsked som følge af bevillingsmangel. Disse afgangsårsager udgør hver især under 10 pct. af den samlede afgang. Endelig er ca. 5 pct. af afgangen begrundet i disciplinære årsager, samarbejdsproblemer eller uegnethed.

Ser man på afgangsårsagernes fordeling for de enkelte ministerier, fremgår det, at der er betydelige variationer mellem områderne. Der er ikke sket afsked som følge af bevillingsmangel på alle områder i staten, og hovedparten af denne type afgang hidrører fra områder under Skatteministeriet og Sundhedsministeriet.